

Sygn. akt II Ka 152/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie

Przewodniczący: SSO Magdalena Dąbrowska

Sędziowie: SSO Michał Pieńkowski

SSO Marek Konrad (spr.)

Protokolant: Katarzyna Bojnicka

przy udziale Prokuratora: Adama Kolbusa

po rozpoznaniu w dniu: 26.06.2014r.

sprawy przeciwko: **Z. S.**

Oskarżonemu z art. 244kk i art. 178a§2kk w zw. z art. 11§2kk

z powodu apelacji: Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wyszkanie

od wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 10.03.2014r. w sprawie IIK 553/13

orzeka:

I. Uchyła zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wyszkanie.

Sygn. akt II Ka 152/14

UZASADNIENIE

Z. S. został oskarżony o to, że w dniu 30 czerwca 2013 roku około godziny 10.05 w miejscowości W., gm. R., na drodze publicznej kierował rowerem, będąc w stanie nietrzeźwości, wynik badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu – I: 0,53 mg/l, II: 0,50 mg/l, czym nie zastosował się do orzeczonego wobec niego przez Sąd Rejonowy w Wyszkanie w sprawie sygn. akt II K 378/12 zakazu prowadzenia rowerów, tj. o czyn określony w art. 244 kk i art. 178a§2 kk w zw. z art. 11§2 kk.

Sąd Rejonowy w Wyszkanie wyrokiem z dnia 10 marca 2014r. wydanym w sprawie II K 553/13 w ramach zarzucanego oskarżonemu czynu uznał go za winnego tego, że w dniu 30 czerwca 2013r. około godziny 10.05 w miejscowości W., gm. R., na drodze publicznej kierował rowerem, czym nie zastosował się do orzeczonego wobec niego przez Sąd Rejonowy w Wyszkanie w sprawie o sygn. akt II K 378/12 zakazu prowadzenia rowerów, tj. popełnienia przestępstwa z art. 244 kk i za to na podstawie art. 244 kk skazał go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby. Na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego orzeczenia w części dotyczącej kierowania rowerem przez Z. S. w stanie nietrzeźwości na niekorzyść oskarżonego złożył oskarżyciel publiczny. Orzeczeniu temu zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 400 kpk polegającego na zaniechaniu przez Sąd rozpoznania sprawy w zakresie kierowania przez Z. S. w dniu 30 czerwca 2013r około godz. 10:05 w miejscowości W., gm. R. na drodze publicznej rowerem w stanie nietrzeźwości.

W konkluzji apelacji prokurator wniósł o zmianę przedmiotowego wyroku poprzez ustalenie, iż obok czynu z art. 244 kk Z. S. dopuścił się również wykroczenia określonego w art. 87§1a kw i wymierzenie mu za ten czyn kary grzywny w wysokości 500 złotych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja, co do zasady jest słuszna, bowiem zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego jest istotnie nieprawidłowy i dlatego powinien być uchylony. Rozmiar dostrzeżonych uchybień spowodował jednakże konieczności uchylenia całości wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, nie zaś - o co wnioskował skarżący – zmianę zaskarżonego orzeczenia.

Apelujący trafnie bowiem eksponuje zarzut obrazę przepisów postępowania polegający na nie odniesieniu się w zaskarżonym orzeczeniu do części zdarzenia historycznego zakreślonego w akcie oskarżenia. Z porównania opisów czynów – zarzuconego i przypisanego oskarżonemu – wynika, że w części dyspozytywnej wyroku, Sąd merytoryczny pominął odniesienie się do kierowania przez Z. S. rowerem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości. Rozważania na ten temat można znaleźć w pisemnych motywach orzeczenia. Na karcie 2 uzasadnienia Sąd wskazał przyczyny zmiany opisu i kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu, co uznać należy oczywiście za prawidłowe.

Jednakże brak jest wskazania powodów i trybu postępowania, zgodnie z którym odstąpił od wydania rozstrzygnięcia w tym zakresie.

W zaistniałej więc sytuacji, prokurator słusznie wywiódł, iż w sprawie doszło do obrazę treści art. 400 kpk. Sąd orzekający, stwierdzając kontrawencjonalizację czynu z art. 178a§2 kodeksu karnego na czyn z art. 87§1a kodeksu wykroczeń, powinien rozpoznać kwestię odpowiedzialności za ten czyn i dać temu odpowiedni wyraz w części rozstrzygającej wyroku.

Zważywszy okoliczność, iż czyn zarzucony oskarżonemu pierwotnie został zakreślony w skardze zasadniczej jako jedno przestępstwo, na obecnym etapie postępowania nie można uchylić zaskarżonego wyroku w części dotyczącej wyłącznie kierowania rowerem w stanie nietrzeźwości.

Sąd Okręgowy uznał, iż jedynie uchylenie wyroku w całości, będzie zasadnym rozstrzygnięciem w sprawie niniejszej.

W zaskarżonym orzeczeniu brak jest rozstrzygnięcia co do ewentualnego popełnienia przez oskarżonego czynu z art. 87§1a kw. Konsekwencją tego faktu w kontekście wniosku skarżącego dotyczącego zmiany wyroku i ustalenia, iż oskarżony dopuścił się także czynu z art. 87§1a kw, stałyby się ustalenia Sądu Odwoławczego działającego de facto jako Sąd I instancji, co z kolei w oczywisty sposób uniemożliwiłoby odwołanie się oskarżonego w tym zakresie. Jest to tym bardziej istotne, iż oskarżony przez Sąd Rejonowy za czyn z art. 87§1a kw skazany wszak nie został.

Reasumując, Sąd Rejonowy przy ponownym rozpoznaniu sprawy winien zatem dokonać ponownej oceny faktycznej i prawnej czynu oskarżonego w każdym jego aspekcie, i ustalić wzajemne relacje między poszczególnymi czynnościami wykonawczymi. Końcowym etapem tego procesu powinno być wydanie wyroku obejmującego kategorię ustosunkowanie się to wszystkich elementów czynu zakreślonego w akcie oskarżenia.

Nowa ocena dowodów powinna być przeprowadzona z zachowaniem wszystkich zasad procesowych, tak, aby strony występujące w tej sprawie miały także możliwość skorzystania z kontroli instancyjnej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Odwoławczy orzekł, jak na wstępie.